

tror det vil være umuligt at dokumentere det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup udtalte, at han følte sig overbevist om, at de forædlede Produkter, som det danske Landbrug kunde fremstille, altid vilde finde et Marked, jeg maa antage, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup mente: et tilstrækkeligt Marked. Hvis dette er Tilfældet, er der overhovedet ikke noget Grundlag for en Diskussion om Vanskelighederne; men det er jo netop det, man frygter, at den tyske Toldlov vil medføre, at de ikke kan finde disse Markeder, og derfor maa vi drøfte, hvad vi skal gøre. Jeg skal ikke fordybe mig i, om man skal gøre det ene eller det andet. Det er klart og lige til, at naar man indleder en Forhandling, begynder man ikke med at slaa i Bordet; men ikke desto mindre er jeg meget glad for, at der fra, om jeg saa maa sige, indflydelsesrig politisk Side indenfor Venstre her i Aften er fremsat en Udtalelse, der viser, at der er indflydelsesrige Kredse indenfor Venstre, der gaar til denne Forhandling fuldkommen fordomsfri. Det synes mig at være de vigtigste Udtalelser, der er faldet her i Aften.

Vesterager: Det er interessant ved denne Finanslovbehandling at lægge Mærke til, hvorledes man stadig vender tilbage til Spørgsmaalet: Hvad vil Regeringen gøre overfor de Vanskeligheder, som Erhvervs livet for Tiden er i paa Grund af de nu en Gang tilstedeværende Forhold? Det viser, at det er noget, som i høj Grad lægger Beslag paa Opmærksomheden her paa Rigsdagen, og jeg er overbevist om, at det i nogen Maade har sin Grund i, at man ude i de forskellige Befolkningslag er optaget af det samme Spørgsmaal. Thi det er jo saadan, at Rigsdagen i nogen Maade er en Afspjeling af det danske Folk. Naar Vanskelighederne taarner sig saadan op ude i Erhvervs livet, som de gør, i Kraft af den stærke Konkurrence fra Udlandet, der skyldes dels billigere Produktionsomkostninger, dels vel ogsaa Toldforanstaltninger, samtidig med at vi indenfor Landets Grænser har store Valutavanskeligheder, er det naturligt, at vort Erhvervsliv kommer i Spænding, og at hele Samfundet gribes af Nervøsitet. Det er det, der er ved at ske ude i Befolkningen, og derfor kommer det Spørgsmaal stadig tilbage:

Hvad vil Regeringen gøre? Derfor er ogsaa den Debat, der er ført her i Aften, netop et Udtryk for denne Spænding i Befolkningen og denne Spænding her i Rigsdagen.

Dertil kommer — det maa man ikke glemme — den Agitation, som er gaaet forud, og som har ført den nuværende Regering til Magten. Der er knyttet store Forventninger til den siddende Regering. Dersom det var en evneløs Regering, vi havde, var det noget andet, men vi ved jo alle sammen, at det er saa langt fra Tilfældet. Vi ved, at Vejen til Regeringsmagten for det nuværende Regeringsparti sandelig ikke er banet ved beskeden Fremhævelse af egne Evner, saa derfor er det rimeligt, at Forventningen og Spændingen bliver vakt ude i Befolkningen, og at man i disse for Erhvervs livet vanskelige Forhold spørger: Hvad vil Regeringen?

Jeg ønsker straks at sige, at man kan ikke klare sig alene med dette Spørgsmaal. De forskellige Partier vil komme til at staa deres Prøve i denne vanskelige Situation, og Spørgsmaalet vil ogsaa dér komme til at melde sig ganske klart og lige til: Hvad vil I? Det er noget af det, der er kommet frem her i Aften saa klart og tydeligt, at jeg ikke synes, man kan overhøre det. Jeg synes, at Partierne efterhaanden maa komme til Klarhed over, at ogsaa de har deres store Opgave, og at det Spørgsmaal vil blive stillet dem: Hvad mener I? Hvad er Meningen med Talemaaderne? Hvad ligger der bagved? Det er ikke nok at sige, at Hjulene skal sættes i Gang, og at man maa se at faa det hele til at gaa. Det er fromme Ønsker, og de kan være smukke nok, men naar man staar overfor en Finanslovbehandling, tror jeg dog, man i nogen Maade maa gøre sig klart, at de fromme Ønsker kan ikke klare det.

Der er her en Ting, som jeg tror, vi her i Danmark fremfor alt maa gøre os klart, og det er, at kan vi ikke holde de sunde Virksomheder i Gang, som er vort Erhvervslivs bærende Kræfter, saa forslaar alle andre Midler grumme lidt. Overfor den Arbejdsløshed, som vil komme, overfor de økonomiske Vanskeligheder, som det danske Samfund skal igennem, vil det betyde grumme lidt, om vi er i Stand til at give noget Tilskud her og dér. Det, der bliver det afgørende i denne Situation, er, om vi er i Stand til at holde det sunde Erhvervsliv gaaende, saaledes at de forskellige Produktionsgrene virkelig kan udfolde hele deres Kraft. Det vil jeg gerne understrege i denne Diskussion, thi det er min Overbevisning, at vi vil komme til at